

La necessitat de ser útil

Teresa Pous Mas, Moisès Broggi Vallès

Fecha de publicació:

04/10/2012

Sello Editorial:

Edicions 62

Contacto de prensa

Nombre: Directora de marketing i comunicació AIG: Marta Oliva i Domènech

Teléfono: 93 492 88 36

Email: moliva@grup62.com

Nombre: Núria Rosell

Teléfono: 93 492 8671

Email:

nuria.rosell@grup62.com

Nombre: Andrea Cuéllar

Teléfono: 93 482 8211

Email:

andrea.cuellar@grup62.com

Nombre: Xavier Gafarot

Teléfono: 93 492 8654

Email: xgafarot@grup62.com

Fruit de les converses sobre el sentit de la vida que el doctor Broggi ha mantingut amb Teresa Pous, La necessitat de ser útil recull unes reflexions profundes, sàvies, plenes d'humilitat, coratge i lucidesa sobre com viure en plenitud. La meditació principal se centra en la necessitat de ser útils, tant per a un mateix com per als altres, tant en la vessant individual com en la dimensió social o col·lectiva de país. «Hauríem de fer-nos conscients que la recerca constant de poder, de riqueses, de prestigi i diversió no ens portaran harmonia ni felicitat. Una ment massa pendent de les coses externes, sense buscar un veritable sentit a la vida, pot portar la persona a experimentar ansietat o angoixa vital.» «Els savis i els autèntics filòsofs respecten i estimen tots els éssers vius i l'entorn. Ho consideren com si fos el propi Jo. Les persones hauríem de pensar i sentir així i, sobretot, els dirigents polítics.» «Per dirigir el nostre país i per resoldre la difícil relació amb Espanya cal posar-hi molt de talent i de preparació. Tenim present que a les males no hi podem anar. D'altra banda, tot el món ha de saber que estem supeditats a uns que abusen de nosaltres. Cal que ho fem conèixer al món.»

Teresa Pous Mas

Moisès Broggi Vallès

Moisès Broggi i Vallès (Barcelona, 1908-2012) es va fer cirurgià al costat dels germans Trias i Pujol, i amb ells va col·laborar en l'esforç de renovació de la Universitat Autònoma de Barcelona dels anys trenta. Va participar activament en la Guerra Civil com a cap de l'equip quirúrgic de les Brigades Internacionals, experiència que considera summament enriquidora. Després de la guerra, va ser cessat de tots els càrrecs oficials, cosa que no va impedir que es convertís en un dels cirurgians més prestigiosos del país i que exercís la professió fins als vuitanta anys. A partir del 1975 va obtenir la Creu de Sant Jordi i la Medalla d'Or de la Ciutat. També es va interessar per l'humanisme, va ser president de la Comissió de Deontologia del Col·legi de Metges i membre fundador de la Societat Internacional de Metges contra la Guerra Nuclear (a la qual es va concedir el Premi Nobel). Ha estat president d'honor de la Reial Acadèmia de Medicina de Catalunya, de l'Institut Borja i de l'Institut Mèdic Farmacèutic.